

محمدپارسا نجفی
کارشناس رسانه

سرمقاله

صدای بی صدایان!

خیلی خوب است که رسانه‌ای به فریاد مردم ستم‌دیده در سراسر دنیا مشهور شده، به‌ویژه آن‌هایی که هیچ رسانه و تریبونی برای رساندن پیام مظلومیت خود به دیگر ملت‌های دنیا ندارند. اما اولین سوالی که به فکر برخی متبادر می‌شود به‌ویژه اشخاصی که چندان به سیاست بین‌الملل آشنایی ندارند، این است که این هزینه کردن حتی در حمایت از مظلوم آیا سودی برای مردم ایران هم می‌تواند داشته باشد؟

اما چرا باید شرایط این کشورها را برای همه مردم جهان باز تاب داد؟ این سوال مهمی است. به فرانسه نگاه کنید؛ دولت این کشور از تأمین خواسته‌های به حق مردم کشورش خودداری می‌کند و برای سرکوب مردم معترضی که در خیابان‌ها تظاهرات آرام دارند از گلوله‌های جنگی استفاده می‌کند. نتیجه این رفتار ضدانسانی دولت فرانسه با مردم خودش کور، معلول و قطع عضو شدن ۱۴ هزار نفر از مردم فرانسه برای همیشه و زندانی و شکنجه شدن ده‌هزار نفر دیگر است.

حال آنکه دولت فرانسه با مدیریت امانوئل مکرون به بهانه مبارزه با تروریسم، مردم یمن را که آماج حملات عربستان سعودی هستند تحریم می‌کند و به بهانه ساختگی استفاده ارتش سوریه از بمب شیمیایی، در موشک‌باران مردم سوریه مشارکت می‌کند.

همین دولت مکرون اعلام می‌کند که از برادر کشی در ونزوئلا حمایت می‌کند و تغییر حاکمیت ولو به زور کودتا را مورد تأیید خود می‌داند، اما مردم فرانسه حتی حق ندارند تظاهرات آرام و اعتراض مسالمت‌آمیز مدنی داشته باشند.

دولت پاریس توان دستگاه دیپلماسی خود را بر خطرناک نشان دادن کشورهایی مانند ایران، کره شمالی و یمن متمرکز کرده که گویی خطری از جانب این کشورها امنیت مردم فرانسه را تهدید می‌کند حال آنکه خود دولت حاکم بر فرانسه است که فرانسویان را سرکوب کرده و آنان را از حق ذاتی‌شان محروم می‌کند.

در اصل امنیت، حق برخورداری از عدالت و آزادی ملت فرانسه نه از جانب کشورهایی فقیر در دور دست‌ها بلکه توسط دولت سرمایه‌داری حاکم بر پاریس به چالش کشیده می‌شود.

اینجاست که شبکه پرس‌تی‌وی توانسته با کنار هم قرار دادن حقایق قابل اثبات، پرده از حقیقتی پنهان بردارد و چشم مردم همه جهان را به واقعیت‌ها کاملاً روشن کند.

روی دیگر شانه‌هلیزه

در اصل تحریم‌ها و قوانین ظالمانه‌ای که طی چند دهه اخیر علیه مردم جهان سوم اجرا می‌شود در مراحل بعدی مورد اعتراض مردم همان کشورها خواهد بود. مردم کشورهای غربی می‌توانند از طریق رسانه‌های غیر همسو با غرب و به‌ویژه پرس‌تی‌وی با این نکته آشنا شوند که کشورهای دیگر مانند ایران هیچ خطری برای امنیت و سلامت آنان ندارند و اگر تهدیدی هست توسط دولت خودشان اعمال می‌شود.

به بیان دیگر دولت‌های ایران، سوریه یا یمن نمی‌توانند نیرویی در مرزهای فرانسه مستقر کنند که تهدیدی برای سلامت و امنیت مردم آن کشور باشد اما سرکوبگری دولت پاریس است که مردم را در خیابان شانه‌هلیزه به خاک و خون می‌کشد.

در گذشته خیابان شانه‌هلیزه یادآور معنایی خاص و رمانتیک بود و اکنون بیشتر صحنه قیام و مبارزه و البته سرکوب شدن مردم است. بخشی از مردمی که کار و سرمایه‌شان را از دست داده‌اند تبعیت فرانسه از تحریم‌های آمریکا را مقصر بیکاری خود می‌دانند.

فرانسه در اثر اطاعت از قوانین داخلی آمریکا بازار کشورهای بسیاری مانند، ایران، روسیه، لیبی، یمن، ونزوئلا، بولیوی، سوریه و... را از دست داده است و جالب‌تر آنکه باز هم واشنگتن از اروپا می‌خواهد در کنار آمریکا کشور چین را هم تحریم کند.

دولتی که مکرون رهبری می‌کند بیشتر از آنکه موجب اشتغال و رشد اقتصادی فرانسه شود و به مردمش خدمت کند در خدمت اقتصاد آمریکاست. ترامپ از طریق این تحریم‌ها منافع قدرتی مانند فرانسه را در میدان تجارت کاهش داده است.

شرکت‌هایی مانند توتال، پژو، رنو، آلستوم، ایرباس و... بازارهای خود را در کشورهای دیگر که بسیاری از آن‌ها تحت تحریم آمریکا هستند از دست داده‌اند و این بر مشکلات مالی و از دست دادن شغل فرانسویان تأثیر گذار بوده است. هر چند با سفته‌بازی در بورس، شاخص‌ها را می‌توان دستکاری کرد و حقیقت مالی را پنهان کرد اما جمعیت بیکار شده، فقیر و معترض در خیابان شانه‌هلیزه پنهان کردنی نیستند.

مردم فرانسه اکنون نه از سوی مردم ایران و نه توسط ملت و انقلابیون استقلال طلب یمن و نه از طرف دولت ونزوئلا و نه از جانب ارتش خسته سوریه، بلکه به‌وسیله گلوله‌های پلیس و ژاندارمری، هر هفته مورد تهاجم قرار می‌گیرند؛ آرامش، سلامتی و امنیت مردم فرانسه هر هفته کاملاً پایمال می‌شود. این تهدید نه از فراسوی مرزها که از طرف اشخاصی اعمال می‌شود که حقوق خود را از مالیات مردم همان کشور تأمین می‌کنند.

آیا کاخ الیزه توانسته مردم را سرکوب کند؟ پاسخ تا حدی مثبت است اما این کار را همه دولت‌های دیکتاتور مانند صدام، آل سعود، هیتلر و استالین هم انجام دادند. به عبارت دیگر دولت رئیس‌جمهور مکرون در حد همان دیکتاتورها قابلیت تعریف دارد. به همان اندازه وحشتناک و...

آیا سرزمین انقلاب‌ها باز هم شاهد انقلاب خواهد بود یا مارشال دوگل و ژاک شیراکی خواهند آمد و بر استقلال فرانسه از آمریکا تأکید می‌کنند....

الهام نامی در گفت و گو با «صبا»:

«کارکشیف» درد مشترک هم سن و سالان من است

نشست خبری مجموعه «محرمانه» در سازمان هنری رسانه‌ای اوج برگزار شد

سریال سازی برای پرواز از کودکی به بزرگ سالی

مروری بر زندگی هنری محمد نوری

با صلابت پر غرور!